

[Malchau.]

i Live, dog allerede efter et Aars Forløb, naar der er meget stor Sandsynlighed for, at han er død, f. Eks. naar han har været om Bord paa et forsvundet Skib eller Luftfartøj. Disse Frister er, alt taget i Betragtning, forsvarlige; i flere andre Lande har man endnu kortere Frister. Hovedregelen er herhjemme efter den nugældende Ret, at der skal være forløbet 20 Aar, førend borteblevnes Arvinger ved Dom kan faa Formuen tilkendt. Til Gengæld maa det naturligvis ogsaa staa klart, at Dødsformodningsdommen medfører meget vidtrækkende Retsvirkninger.

Kapitel 4 i Lovforslaget handler om en Dødsformodningsdoms Bortfald; da den, som selve Ordet antyder, udtrykker en Formodning om, at den borteblevne er død, maa naturligvis Retsvirkningerne af en saadan Dom bortfalde, hvis det senere viser sig, at den paagældende alligevel lever. Jeg ser her bort fra det Tilfælde, der selvsagt ogsaa kan forekomme, at der skabes Sikkerhed for, at han er død, omend paa et andet Tidspunkt end antaget i Dommen.

§§ 18—22 handler om, hvorledes den borteblevne kan faa sin Formue tilbage fra sine Arvinger, hvis han efter Dødsformodningsdommen alligevel vender hjem. Ligesom de ærede Medlemmer Hr. Steincke og Hr. Rytter har ogsaa jeg unægtelig visse Betæneligheder over for § 23 i Lovforslaget. Det er efter min Mening en meget vigtig og afgørende Paragraf, der vedrører et Forhold af særlig Karakter, nemlig den ægteskabelige Forbindelse dels mellem den borteblevne og hans Ægtefælle, dels mellem denne og en eventuel ny Ægtefælle. Det er i hvert Tilfælde et Spørgsmaal, der kræver en alvorlig og grundig Overvejelse, og jeg hælder paa Forhaand til den Anskuelse, at Kommissionens Afgørelse er at foretrække frem for Lovforslagets, altsaa sammen med den Tilføjelse, som Kommissionen har foreslaaet til Ægteskabsloven som § 56 a, hvorefter enhver Ægtefælle i det nye Ægteskab kan paastaa dette opløst ved Dom, hvis det viser sig, at den borteblevne er i Live. Dette tager Justitsministeriet imidlertid Afstand fra, idet det hævdes i Bemærkningerne til Lovforslaget, at den Ordning, at enhver af Ægtefællerne i det nye Ægteskab kan kræve Skilsmisse, vil bringe for megen Uro og Usikkerhed ind i det nye Ægteskab. Jeg tror nu ikke, at en saadan Bestemmelse vil skabe noget Problem, allerede af den Grund, at Problemet ifølge Sagens Natur allerede er til Stede i et saadant Ægteskab. Det er i Forvejen skabt ganske naturligt

af Forholdene, og man klarer ikke Sagen hverken ved at erklære, at der intet Problem findes, eller ved at søge at komme uden om et saadant Problem. Naar en borteblevnes Ægtefælle gifter sig igen, kan Aarsagerne dertil være mange og mangeartede, og Forholdene kan være saa komplicerede, at Spørgsmaalet ikke lader sig ordne ved en Lovparagraf. Efter min Opfattelse kan det i adskillige Tilfælde nemt komme til at ligge saaledes, at en borteblevnes Ægtefælle for sin Part hellere saa det nye Ægteskab opløst end det gamle. Det bør ogsaa nævnes, at i svensk Ret har det gamle Ægteskab Fortrinet frem for det nye. Maaske vil der ikke opstaa saadanne Komplikationer, som jeg her forestiller mig, og saa meget desto bedre, men i saa Tilfælde vil den af Kommissionen foreslaaede Ændring jo heller ikke skaffe Vanskeligheder som frygtet.

Da den midlertidige Lov af 1940 var til Behandling her i Tinget, drøftedes indgaaende Affattelsen af § 5 i denne Lov, men det forekom mig, at man ikke ved den Lejlighed naaede en virkelig Løsning af Spørgsmaalet om det ægteskabelige Forhold.

Jeg skal i øvrigt paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til en velvillig og hurtig Behandling.

Lannung: Jeg kan paa mit Partis Vegne i Princippet tiltræde Forslaget, som forlader det hidtil gældende Princip og indfører en almindelig virkende Dødsformodningsdom. Forslaget er kort og klart, og adskillige af de Regler, der hidtil var udviklede og uklare — det gælder navnlig med Hensyn til Reglerne om Arvs Afsætning —, forenkles meget betydeligt. Grundideen i denne Lovgivning er jo med Rette den, at man drager de retlige Konsekvenser af den Revolution, Nutidens Samfærdselsmidler og i Forbindelse dermed Nutidens Post-, Telefon- og Telegraafforbindelser betyder i Sammenligning med de Forhold, der raadede, da de hidtil gældende almindelige Regler blev til. Man fører med andre Ord Lovgivningen paa Linie med de nye Forhold i saa Henseende.

Jeg skal blot nævne nogle faa af Detailspørgsmaalene og i øvrigt vente til Udvalgsbehandlingen, ogsaa fordi nogle af de Spørgsmaal, som jeg er standset ved, allerede er nævnt, herunder Spørgsmaalet om Stillingen med Hensyn til Ægteskab Nr. 2, hvor jeg finder, at den i Lovforslaget tagne Stilling er noget primitiv og Kommissionsforslaget bedre. Jeg har ogsaa for mit Vedkommende hæftet mig ved Spørgsmaalet om, hvorfor en Lov som denne af rent